

ציירה וכתבה

יאנאקי סוריאראצ'י

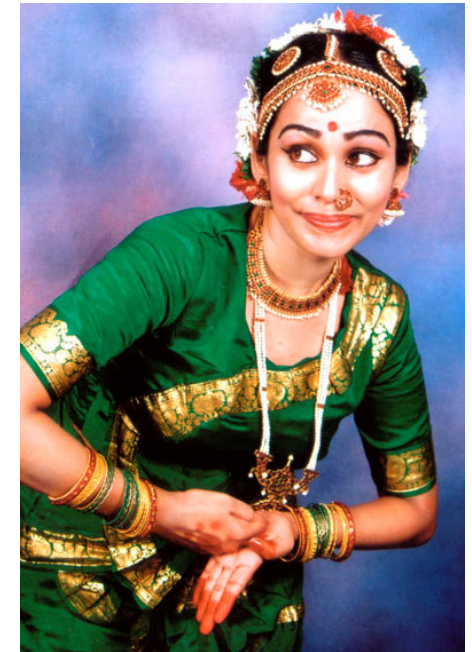
סרי-לנקה

סנקה

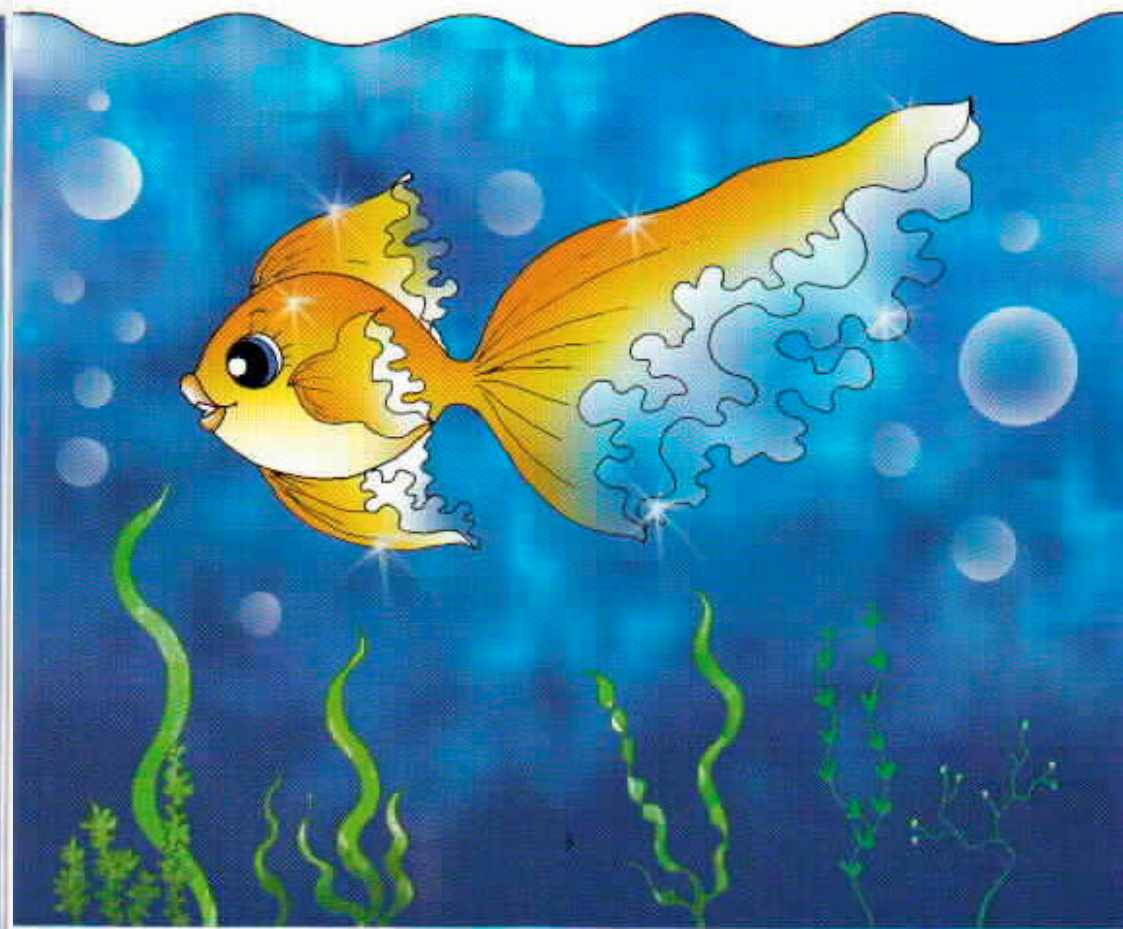
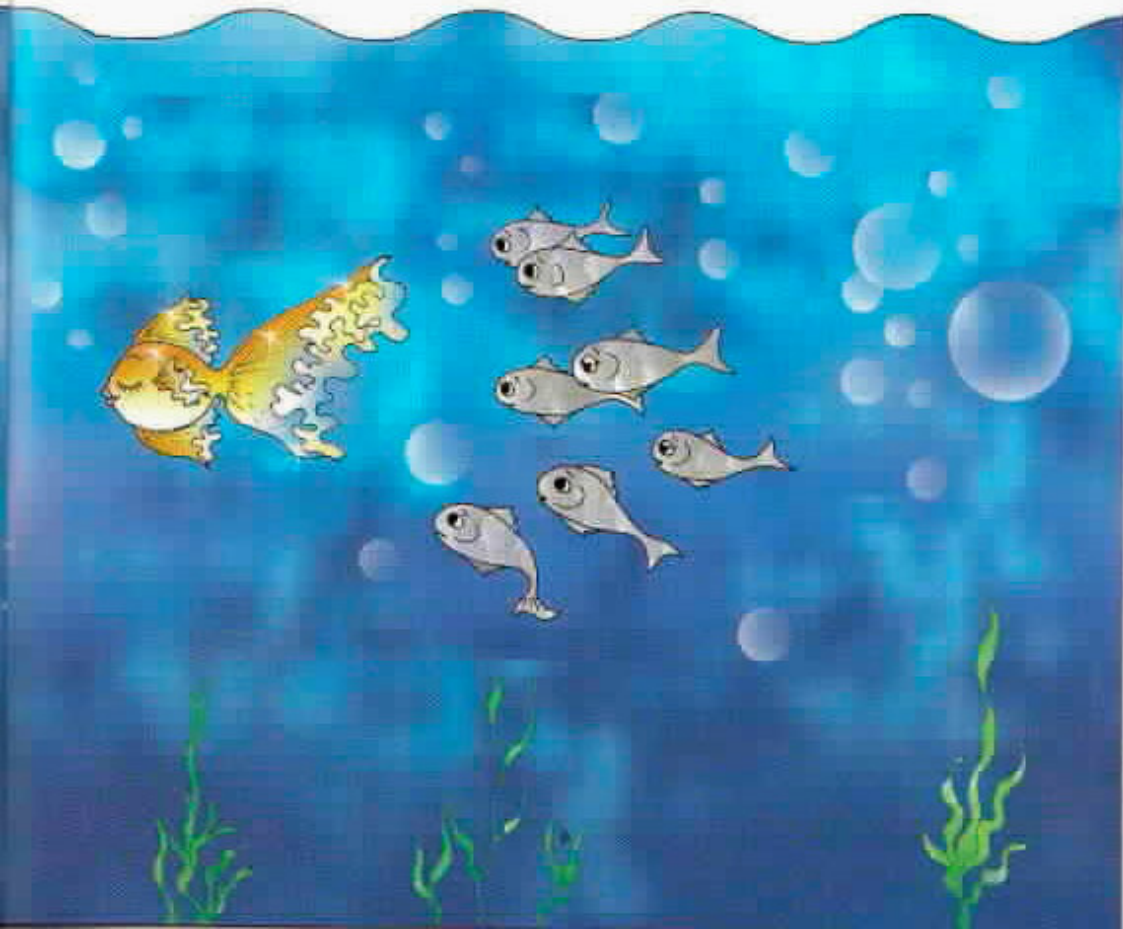

יאנאקי סוריאראשצ'י

"סילקי, בוא שחק איתנו" קראו חברים.
 "לא, אינני רוצה לשחק איתכם" ענה סילקי "אמצא
 לי חברים טובים יותר. אני רוצה שיהיו לי חברים
 גדולים, חזקים ועפים."
 החברים שלו הצטערו מאוד. "סילקי, אל תעזוב
 אותנו. תחסר לנו מאוד" קראו, אבל סילקי לא
 הקשיב להם. הוא נעשה גאוותן וגס-רוח.

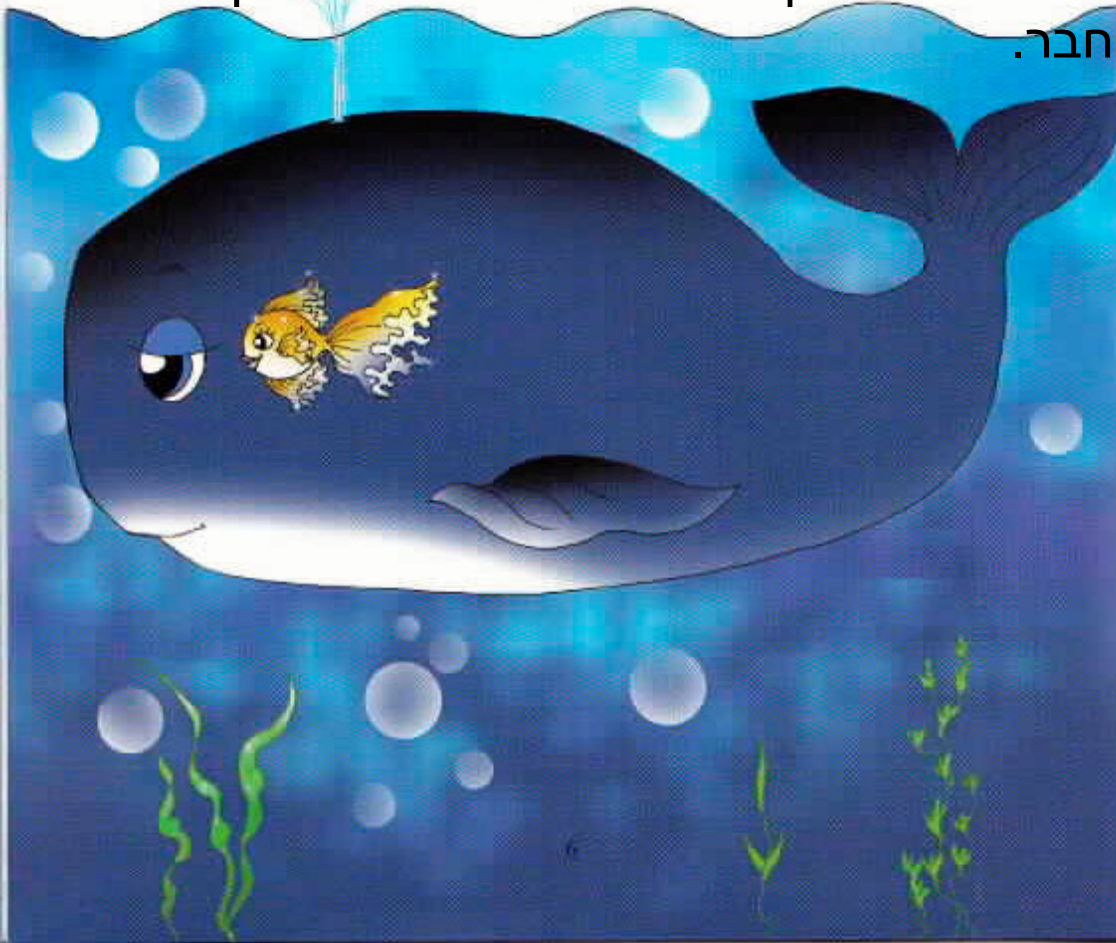
סילקי היה דגיג קטן. הוא חי בים. זנבו
 המסולסל התנופף יפה כשהוא שחה
 במים. הוא היה יפה מאוד והחברים
 אהבו אותו. לאף אחד מהם לא היה זנב
 יפה כזה. סילקי היה היפה שביניהם
 והיה גאה מאוד על כך.
 "איזה דג יפה אני!" חשב סילקי יום אחד
 "אף אחד מהחברים שלי לא יפה כל כך.
 הם לא שווים לי. אחפש לי חברים
 אחרים."

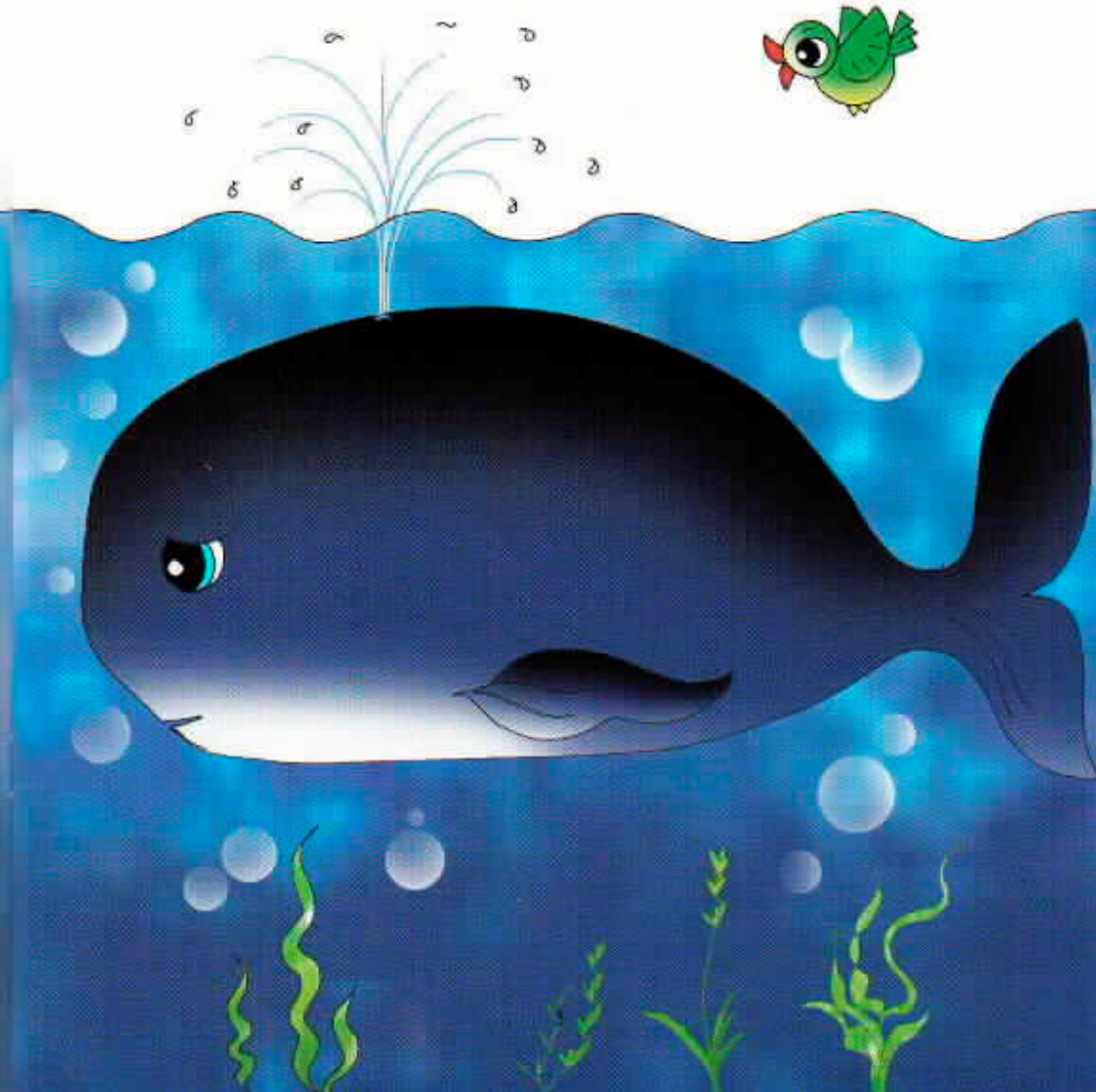
"הו, איזה דג גדול הוא. כמה יפה יהיה אילו יכולתי להתייחד איתו. אשאל אותו על כך." סילקי שחה ליד הלוויתן.

"הי! האם נוכל להיות חברים, בבקשה?" הוא שאל וחיך יפה. אך סילקי היה קטן מאוד והלוויתן לא ראה ולא שמע אותו. סילקי שאל שוב ושוב, אבל הלוויתן לא ענה.

"לא, הוא לא חבר מתאים בשבילי" אמר סילקי "הוא אפילו לא הביט עלי. הוא לא נחמד, למרות שהוא גדול" חשב סילקי כששחה משם. הוא המשיך לחפש חבר.

הוא עזב את חבריו והלך לחפש את מי שחשב לטובים יותר. "איך אוכל למצוא חברים טובים" חשב כשהביט סביב. הוא חיפש מישהו גדול, חזק ויפה, אבל לא ראה אף אחד מתאים. אך פתאום ראה לוויתן כחול עובר לא רחוק. הוא היה כה גדול שאפילו לא הרגיש בסילקי.

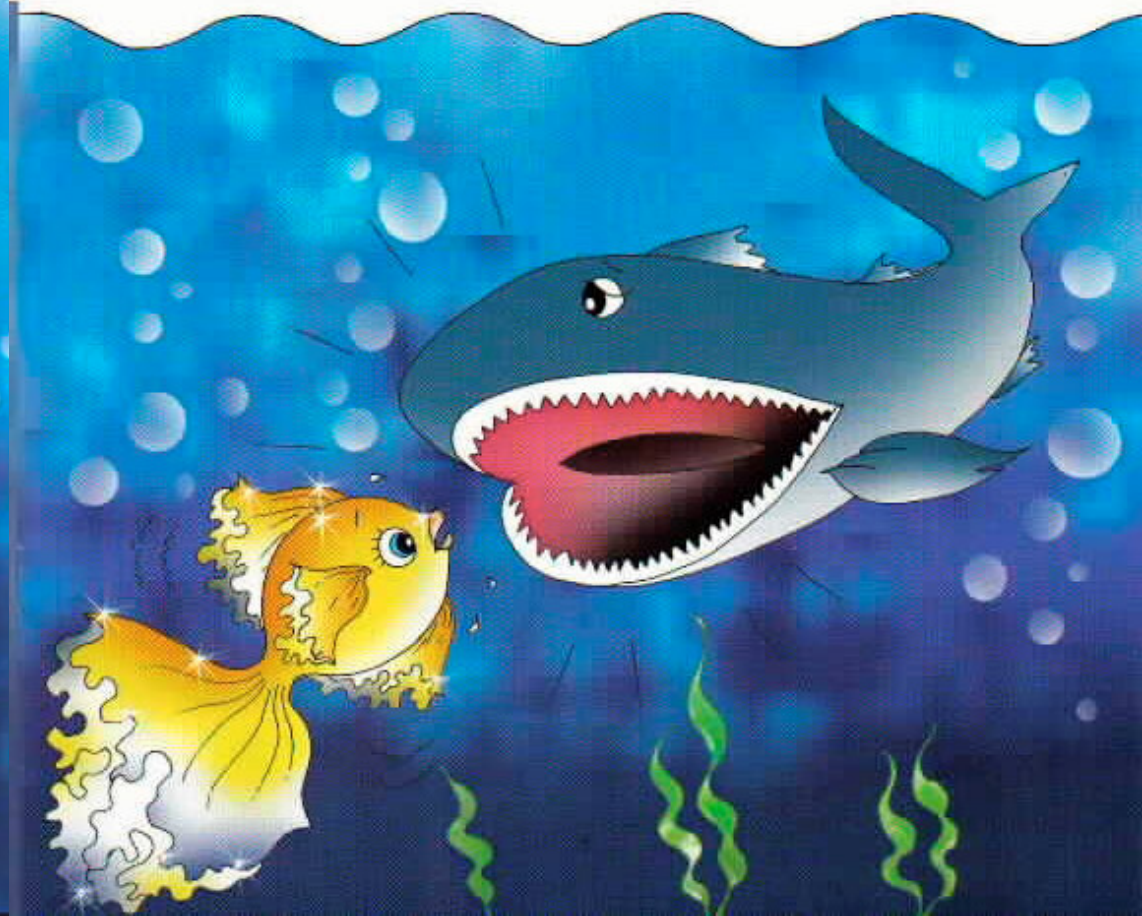
"הנה אלמוגית הים. היא כה יפה. היא בוודאי תהיה חברה טובה" סילקי שחה אליה.
"שלום אלמוגית הים. האם נוכל להיות חברים?" שאל סילקי בהיסוס.

"מה?" אמרה האלמוגית "חברים איתך? לא, לא לך מכאן!" והיא התיזה עליו ענן שחור ומסריח.
"ככה מתייחסים לחבר?" חשב סילקי, שבקושי יכול היה לפתוח את עיניו שנסתמו בחומר השחור. "היא אמנם יפה מאוד, בעלת צבעים רבים, אבל היא גאה מדי. היא בוודאי לא חברה טובה בשבילי" חשב סילקי והסתלק משם.

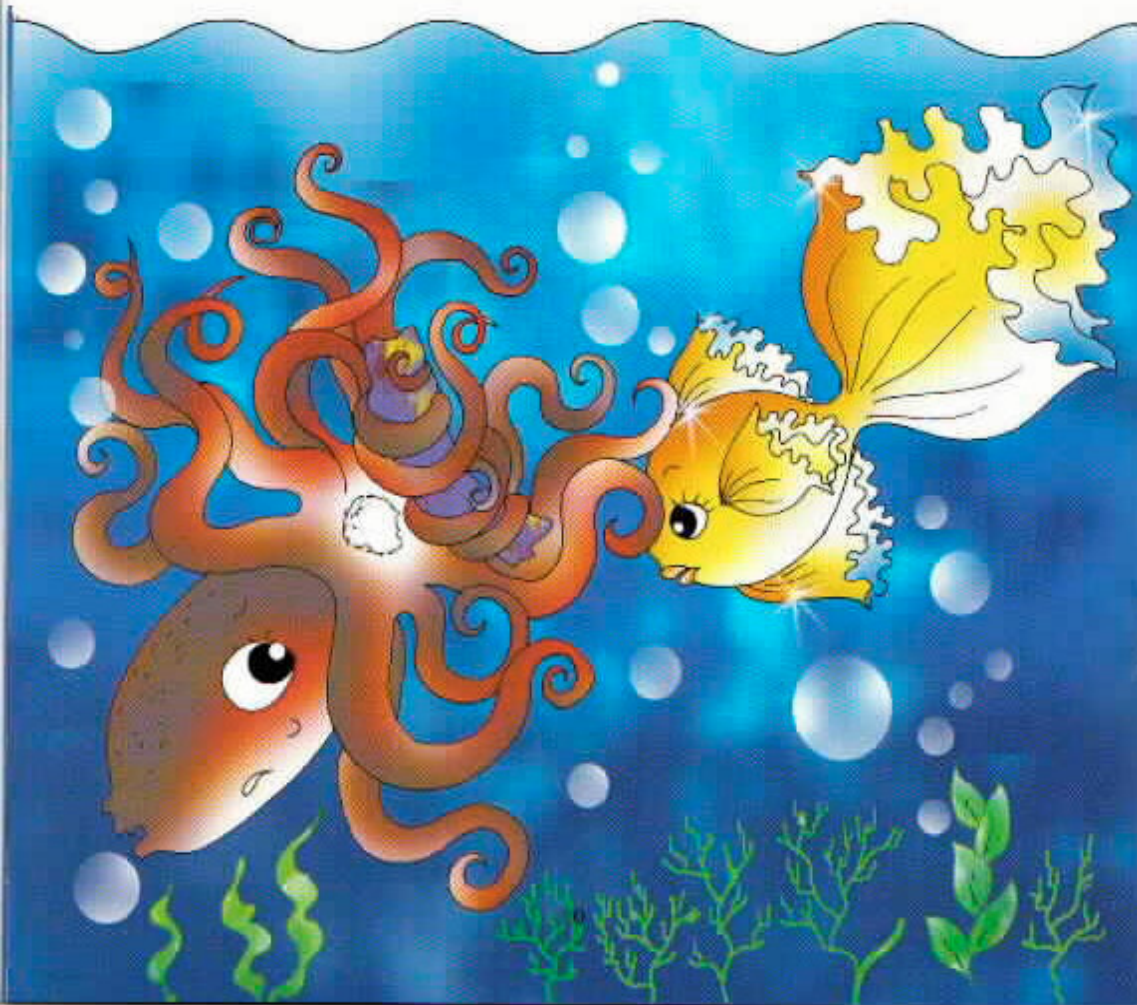

"או, הנה בא כריש. הוא חזק מאוד. אהיה גאה מאוד אם הוא יהיה חבר שלי." סילקי ראה את פיו של הכריש, מלא שיניים חדות ונבהל אך לא ויתר. הוא אזר אומץ ופנה אל הכריש "הי! האם תרצה להיות חבר שלי?"

"מה? חבר שלך? אתה אפילו לא די גדול לארוחה אחת שלי" ענה הכריש. הוא נע אל סילקי עם פה פתוח.
"הו, לא! אל תאכל אותי" קרא סילקי וברח מהר משם.
"למרות שהוא חזק, הוא גס-רוח מאוד" חשב סילקי "הוא לא יהיה חבר טוב." סילקי התאכזב מאוד.

"אולי הדיונון יסכים להיות לי לחבר. הוא נראה מיוחד מאוד. יש לו זרועות רבות. מאוד הייתי רוצה להיות חבר שלו" סילקי שחה לקראת הדיונון.
 "שלום דיונון. האם נוכל להיות חברים?" שאל.
 "לא, אינני רוצה חבר כמוך. לך מכאן מיד" ענה הדיונון ודחף את סילקי.
 "עוד יצור גס-רוח שלא יודע מה זו חברות" חשב סילקי. הוא נפגע שוב.

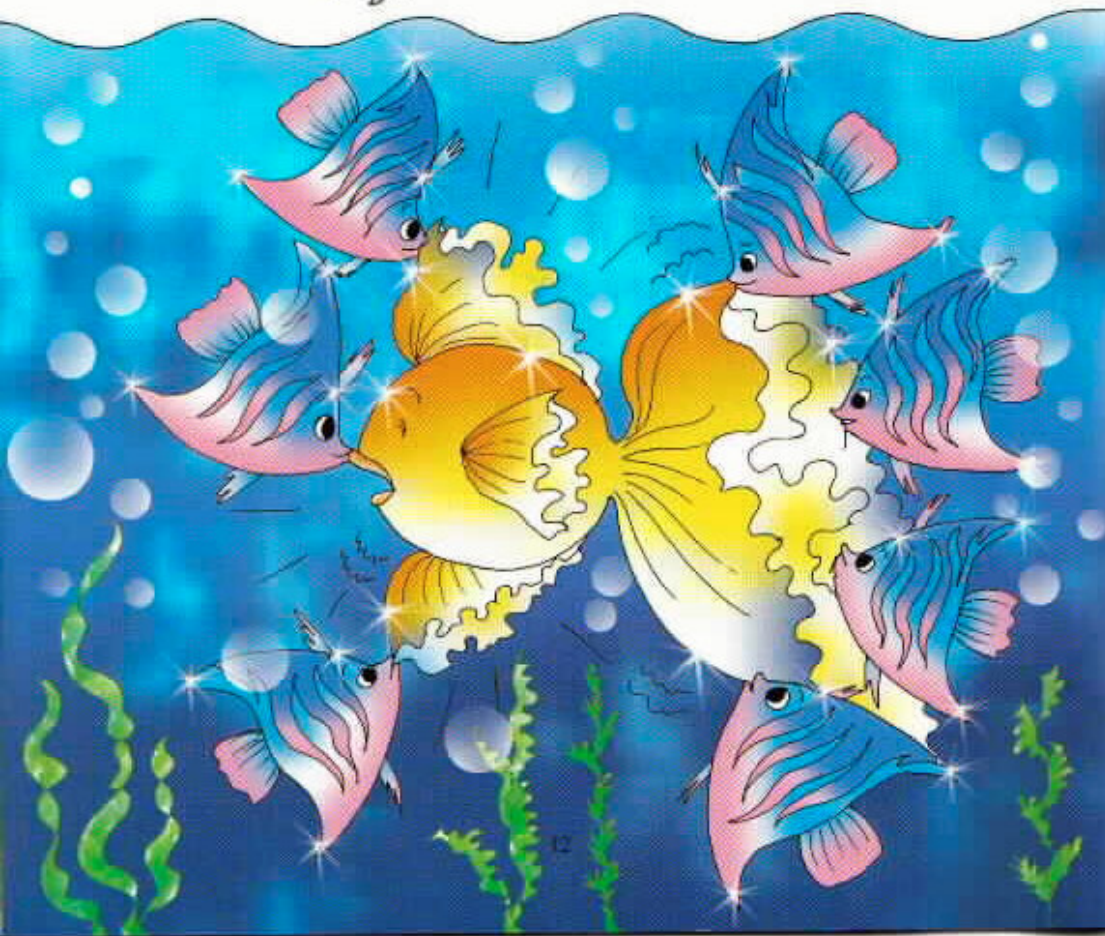
"הנה בא סרטן ים. הוא שונה לגמרי, בעל צורה מוזרה והרבה רגליים. הוא יכול להיות לי לחבר" חשב סילקי.
 "הי! סרטן ים, האם נוכל להיות חברים?" שאל סילקי.
 "מה? אנחנו חברים? לא, אתה אפילו לא דומה לי" ענה הסרטן. הוא דחף את סילקי בזרועות הגדולות שלו והלך לדרכו.
 "לא יפה. כך לא מתייחסים לחבר. הוא מתנהג לא יפה." סילקי נעלב מאוד.

"חברים שלך?. לא. אבל ברצון
נאכל אותך לארוחת צהריים"
אמרו הדגים. הם נעמדו סביבו
כדי לתקוף אותו.

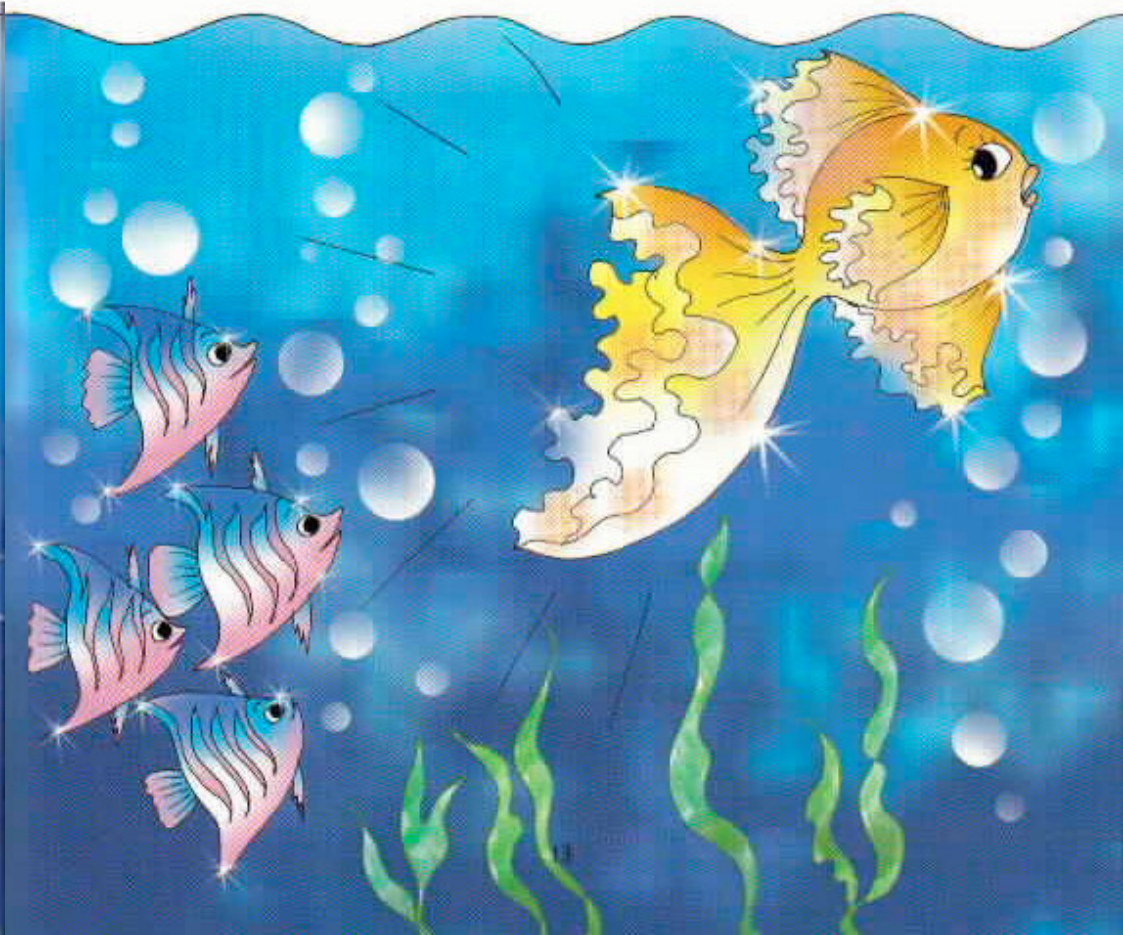
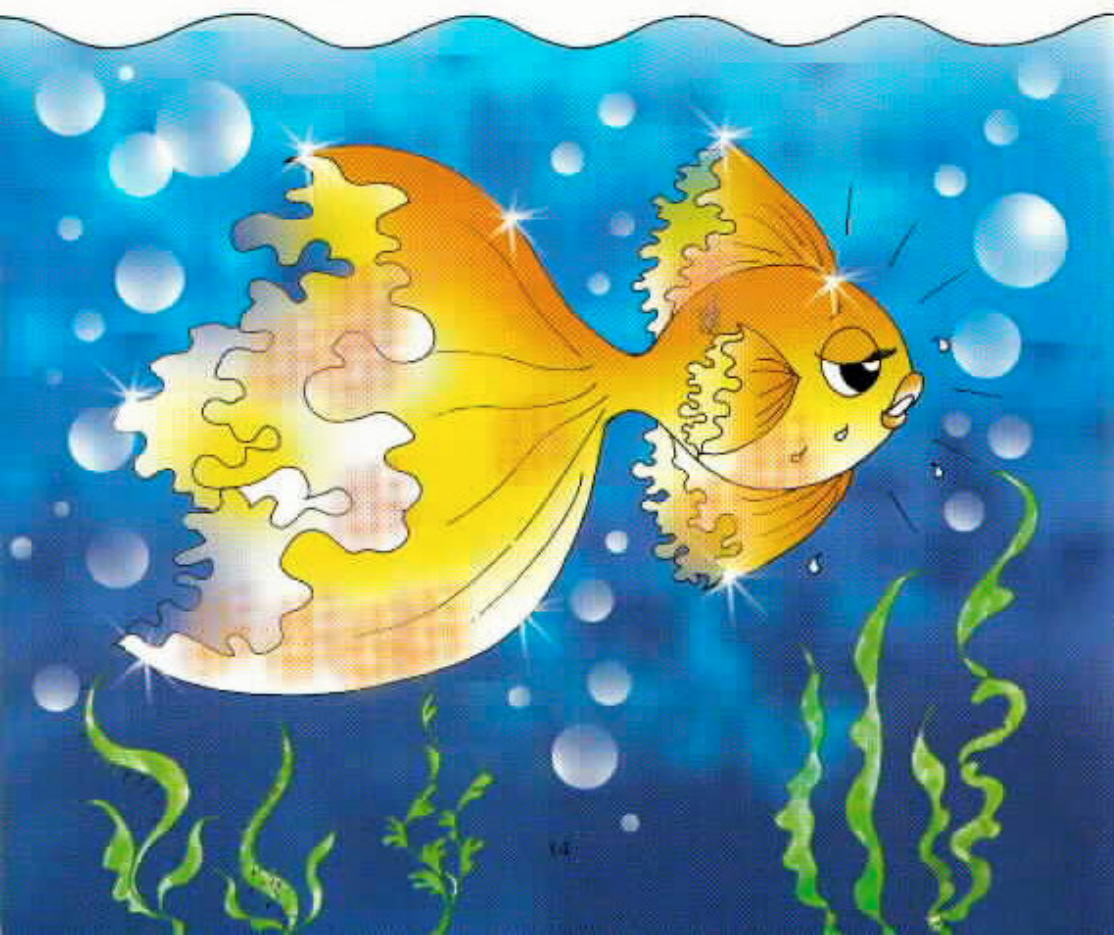
הוא המשיך לשחות ולחפש חברים. ובסוף ראה
קבוצת דגים יפים. "איזה דגים יפים וצבעוניים.
הרבה יותר יפים ממני. אני בטוח שהם יקבלו אותי
יפה וירצו להיות חברים שלי."
הוא שחה אל הקבוצה. "אולי תקבלו אותי אליכם?"
שאל בחיוך רחב.

"איזה טורפים איומים. הם בוודאי
לא חברים בשבילי!" סילקי נשם
כבדות כשברח מהם במהירות.
הם הספיקו עוד לשרוט ולפצוע
אותו.
עכשיו הוא חזר אל החברים שלו.

"לא, לא! תעזבו אותי. תנו לי ללכת" סילקי
הצליח להתחמק מהדגים הצבעוניים וברח בלי
להביט אחורה.

"איזה חברים טובים. הם דואגים לי
למרות שעזבתי אותם" חשב סילקי
והרגיש חיבה רבה לחבריו הישנים.
באותו היום למד סילקי כי חברות לא
נמדדת בכוח, גודל או יופי של
מישהו, אלא באהבה וטוב-לב.

"הנה בא סילקי! הנה בא סילקי!" כל החברים שלו
שחו לקראתו כדי לקבל אותו. הם שמחו מאוד שחזר
וקיבלו אותו בחמימות.
"סילקי! מה קרה לך? מי פגע בך?" שאלו כל
החברים.
הם ריחמו עליו וניסו לעזור ולטפל בו באהבה.

